

1947-12-20

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Hvad familien skulle i Nyborg vides ikke.

Den lille syerske fra Strandgyden kendes ikke. Heller ikke Charles.

Det vides ikke, hvad Lauritz Pedersens svigerinde og hendes mand hed.

Svigerinden var formodentlig Lauritz Petersens første kones søster. Det er også uklart, hvor deres fælles gård, Dalsgaard, lå.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Edel -

Ena -

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Henning Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Peter Andreas Larsen

Gudmund Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens kone

Pernille Marryat

Ib Marryat Johansen

Axel Müller

Lauritz Pedersen
Georg Poulsen
Janna Schou
Lars Swane
Rigmor Thorsen
Erik Warberg Larsen
Grete Warberg Larsen
Lise Warberg Larsen
Martin Warberg Larsen
Erik Warberg Larsen, søn af Erik og
Grethe
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0654

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura/Bibbe Warberg
Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Peters Ena snakker alt for meget.
Edel er en god hjælp i huset. Man har bagt lagkagebunde til Erik Warberg
Larsens barnedåb. Laura/Bibbe skal bære, og Lauritz P. stå fadder.
Det er dejligt, at Astrid Warberg-Goldschmidts arbejdsevne er kommet
tilbage, og at Axel Müller har det bedre. Godt også med kakkelovnen.
Maler Georg Poulsen har været på besøg for at låne billeder til Johannes
Larsens 80års-fødselsdagsudstilling i Odense. Johannes Larsen er i godt
humør. Han tager med til Johannes Nicolaus Brønsted/Magisterens
begravelse.
Adolph/Agraren, Johanne/Junge og Martin/Manse Larsen skal med til
Johannes Larsens 80års fødselsdagsfest. Nogle familiemedlemmer er
ikke inviteret, da der ikke er plads til alle i Værkstedet. Andreas/Puf Larsen
har lovet, at Johanne ikke kommer til at sidde i træk.
Det er svært at varme huset op. Marie Larsen kommer til jul.
Johanne har lavet en seng til en dukke, som Lise Warberg Larsen skal
have.
Erik skreg under hele dåbshandlingen og også bagefter ved kagebordet.
Laura/Bibbe og Lauritz skal holde jul for hele personalet på Dalsgaard.
Johanne tænker på julen på Erikshaab.

TRANSSKRPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

22 Dec. 1947.

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov

13-3-2007.

21-6-2000.

BWP.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St Fyen

[I brevet:]

[Indsat julemærke med teksten: "Jul 1947 Danmark".

Lindøgaard

20-11-

1947.

Kære lille Dis!

Her har du mig saa igen til det rigtige Julebrev; nu er det Aften jeg har ikke
travlt med noget og her er Fred og Stilhed. Peter er taget til Odense, Edel
og det lille Snakkehoved til Ena gaar til Munkebo om et Øjeblik; naar Ena

er her i Stuen er hun meget stilfærdig, siger ikke ret meget, men naar hun er her i Køkkenet hos Edel gaar den lille Knepper uafbrudt – bogstavelig talt; jeg har sagt til Edel, at det var næsten uudholdeligt at høre paa, her er jo saa lydt, men hun bremser hende aldrig. Hvor findes der er Paradis uden Slangen?

Jeg er saa mærkværdig fremmelig med al Ting i Aar, det skyldes naturligvis den gode Hjælp fra Edel jeg kan godt sidde og smaa-drive lidt uden at det gør noget og til de sidste Dage, Mandag og Tirsdag er der ikke meget at gøre. Vi har ellers i Aar bagt Smaakager for Grete, hun har Besvær nok med alt sit, naar hun har de to Børn at passe med al den Vask; de Børn skinner ogsaa altid af Renhed. Vi har bagt Vanillekranse, Jødekager, Kakaokager og brune Kager og 12 Lagkagebunde til hende; vi selv skulde have 6 Bunde, saa Edel bagte i Formiddags 18 Bunde, og da der kun kan staa een Kageform ad Gangen i Ovnen [”i Ovnen” indsat over linjen], kan du forstaa, at det var et helt anseligt Job. De skal have Barnedaab dernede i Morgen; Bibbe skal bære den lille henrivende Dreng og Lauritz skal staa Fadder; jeg tager ikke med i Kirke, maa være lidt forsigtig til Julen, men haaber, at Lauritz vil køre herom ad og tage mig med derned eft. Gudstjenesten jeg er ikke begyndt at gaa ud endnu. Det skal kun være Kaffe-bord, det er saa fornuftigt af dem at de ikke laver stor Spisning.

Hvor det dog er vidunderligt, lille Dis, at du har faaet din Arbejdslyst og –evne tilbage igen, for det er jo Tegn paa, at Fysikken er kommen i Orden igen; hvem kender ikke den rædsomme Ugidelighed naar man har været fysisk nedbrudt; mon ikke Åndens Grundlag er Fysikken – ja naturligvis kun til en vis Grad. Det er dog sjovt, at du paa dine gamle – jeg mener ældre – Dage er bleven bildende Kunstner, det er forbløffende med dine to Børnebøger. Og Tillykke med Kakkelovnen; det var sikkert haardt tiltrængt og skal nok hjælpe Axel godt. Og Stolen – ja man kan jo ikke faa både i Pose og i Sæk, og den Stol, han fik af Charles, der der staar ved Siden af Skrivebordet, er da egentlig behagelig at sidde i, jeg nød den da den Sommer, jeg var hos Jer; dette med at der ikke bruges nævne-

2.

værdig mere Brændsel paa denne Maade, skal nok passe; det foreholdt jeg til Fru Thorsen, naar hun, da de boede i Kærbyhus, kun fyrede i den ene Kakkelovn, som saa skulde opvarme Nabostuen; jeg sagde altid, der bruges ikke mere Brændsel, og Varmen bliver meget behageligere. Du ved ikke, lille Dis, hvor det glæder mig, og hvor jeg tager Del i din Glæde over, at Axel bedres, det er rigtignok vidunderligt, og hvor mærkeligt, at Axel har den Bankvirksomhed i Udsigt; jeg har ogsaa hele Tiden sagt –

eller skrevet – at der ganske sikkert kunde blive Arbejde ved et eller andet, naar han holdt op med Frihavnen.

Du skriver som Efterskrift i dit Brev: "Hvor pragtfuldt, at Lauritz vil hente os i Nyborg, og at vi skal hjem til dem først," jeg ved ikke rigtig, hvad du mener med det; naar du og jeg kommer til Nyborg er vi jo, hvor vi skal være; jeg skrev vist blot at Lauritz (en af de Dage, vi er i Nyborg) vil komme ud efter os saa vi kan besøge dem i Bovense. Stedet er, efter Lauritz' Raad funden, det ligger ved Stranden lige ved Skoven. Men lad os nu først se, om det bliver til noget, der er jo længe til.

Forleden dag fik vi Besøg af en ung, meget tiltalende Maler fra Odense, Georg Poulsen, han bad om at laane nogle af vore Las-Billeder X; X til en Udstilling i Odense i Anl. af hans 80 Aars Fødselsd. d. 27-12. [X "til en Udstilling i Odense i Anl. af hans 80 Aars Fødselsd. d. 27-12." indsat over linjen]; han fik 4; bl.a. de smaa Fuglebilleder som Las malede til Agraren, da han kun var 14-16 Aar; jeg havde ladet dem indramme, det ene oven paa det andet [Tegning] – saadan; 2 Fuglekonger og en Rødirisk; det er det allerførste i Kataloget, som er ordnet efter Aarstal; dette fra 1881 – dog med Spørgsmaalstegn, for jeg mener at vide, at han var 16 Aar, da han lavede dem. Manse fik Indbydelse til Udstillingens Aabning i Dag; han og Peter var derude og de havde moret sig godt, Las Puf og Else var der Las havde været saa levende og gaaet og virket – regeret, tror jeg, Manse sagde! Tænk, at han tager ind til Magisterens Begravelse, gid vi dog maa faa lidt mildt Vejr, jeg synes, det er lidt letsindigt – paa denne Aarstid, de vilde se at komme hjem samme Dag. Jeg haaber, at Manse vil tage derover ogsaa, men ved det ikke bestemt.

Agraren, Manse og jeg er bedt til Middagen paa Lases Fødselsdag i Dag om 8 Dage; Manse er bleven udvalgt, fordi han og Las er saa særlig gode venner, der er altid en umaadelig Mængde Snak imellem dem, naar de er sammen, ellers hverken Tinge, Bibbe, Henning, Bror og Lasse Sw. det vilde jo være at gribe for vidt om sig, da jo

3.

deres respektive Mænd og Koner saa ogsaa skulde med. Jeg baade glæder mig og ikke glæder mig. Man er ikke rigtig i Humør til en stor Fest, naar man er saa opfyldt af Sorg over lille Lugge – havde det bare været et Par Maaneder senere. Vi skal spise i Værkstedet, hvad vi ogsaa gjorde, da de lavede Fest for Rie, da hun fyldte 70; skønt det var d. 5te Juni, frøs jeg saa det stod efter, fordi jeg sad lige ved Døren, der gik ustandselig, naar de opvartende skulde ud og ind; det havde jeg - lidt bekymret - fortalt

Manse, og tænk i Dag sagde han til Puf, hvem han jo traf i Odense, om de ikke vilde sætte mig, saa jeg ikke fik Træk fra Døren. Ved du, hvad jeg skal iføres ved Selskabet: den brune uldne Kjole, som du sendte mig i Fjor. Mon jeg dog har fortalt dig, at den er bleven saa smuk? der er en Begejstring over hele Linien de Par Gange, jeg har haft den paa den har den lille Syerske oppe fra Strandgyden rigtignok haft Held med. Jeg har nok en sort Silkekjole, men dels er den gammeldags og dels tør jeg ikke tage saa tynd en Kjole paa; du synes vist, jeg er blev svært omsorgsfuld med mit Helbred, men Gang paa Gang har jeg i dette Efteraar haft Lungebetændelsefornemmelser, ondt i Bryst og Ryg med Stik og hvad der hører til, som da jeg virkelig fik Lungeb. for et Par Aar siden, saa jeg synes, det er kun min forbandede Pligt at passe lidt paa. Fejlen er sikkert min egen, idet jeg har forsømt at hærde mig lidt ved at gaa Ture hver Dag, men det er nu ikke altid saa nemt.

Mon jeg har fortalt dig, at vi er flyttet ned i Spisestuen for i Vinter; Stuen var ikke til at varme op med Tørv; det bliver et stort Savn i Julen, men det maa ta's: Havestuen er lettere at fyre op for et Par enkelte Dage, der skulde alligevel Ild for Maries Skyld – altsaa lidt Varme ind i Gæstekamret, der hvor du laa. Vi tager saa Juletræet i Havestuen og nøjes med det, som det kan blive. Nu kan jeg ikke mere i Aften, maaske kan jeg skrive lidt mere i morgen el. paa Mandag, saa kan jeg fortælle lidt om Barnedaaben.

Søndag Aften Saa kommer vi til Afslutningen! Klokken blev lidt mange, Aftenen er gaaet med et pudsigt Job: Edel havde købt en Dukke (14 Kr!) fra Agr. og mig til Lise, og Edel havde som sin Andel i Gaven strikket Drengetøj til den, Bukser med Seler over Strikkeblusen, vældig smart, men da vi manglede en Æske til at lægge ham i, fik jeg den Ide at lave en Slags Vugge, formet som et gammeldags Dejgtru [Tegning] af Pap; Endestykkerne ogsaa af Pap

4.

syede Edel paa, men jeg holdt paa den; saa klistrede vi den over med et blomstrende Juleindpakningspapir, og den blev noget saa elegant, han ligger helt som i en Moses-Kurv. Men Tid tog det min Sandten. Vi tænker, at Lise bliver salig.

Barnedaaben gik saa godt; de var lidt møre af Kirkegangen, for vores lille, der blev døbt Erik Warberg Larsen, og saa et andet lille Barn, havde begge brølet af deres små Lungers fulde Kraft – hele Tiden! Præsten havde været kendelig enerveret. Lauritz og Bibbe kørte saa ned med Drengen og Else, som havde "taget Huen af" og kom saa op efter os. Da vi kom derned laa Lillebror stadig og brølede; jeg fik ham op og vissede ham, det hjalp lidt, men stadig kom der smaa Hulk – nej den Kirkefærd havde været for meget

for Lillebrors spæde Nerver. Saa kom Tinge og Grete, og der faldt Ro over os ved et festligt Kaffebord med 2 Lagkager Wienerbrød, Sandkage og alle mine Smaakager. De havde en Flaske Vin, som vi nød og drak Skaaler i; Agraren og jeg havde 50 Cerutter med til dem i Daabsgave, vi giver jo ikke hinanden Julegaver i Aar, derfor kaldte vi det Daabsgave, af mig fik han desuden en Sparekassebog med 10 Kr. Det er saa morsomt at se, saa glad Bibbe er ved Lauritz, men jeg tror nok, hun er lidt overvældet af Arbejdet, fordi der er saa meget Selskabelighed; hun kan saa daarlig døje al den Selskabelighed. De bliver en Mængde Juleaften, hele Personalet fra Dalsgaard, du ved, hans første Kones Fødegård, som Lauritz stadig ejer sammen med Svigerinden og hendes Mand; den skal for Resten sælges nu. – Jeg tror nok, Bibbe glæder sig som et Barn til at naa over Nytaar. Mon ikke det gaar dig som mig, at naar vi gaar og passer til Jul, har man stadig Erikshaab Julene i Tankerne, hvor var de Juleforberedelser festlige, ja næsten hellige staar de nu i ens Erindring. Og saa vil da til sidst ønske dig og Axel en glædelig Jul sammen med Jeres lille Nillebarn vil du hilse Janna og Ib saa mange Gange fra mig og ønske dem alt godt for Jul og Nytaar. De kærligste Hilsner, lille Dis, fra din Junge. Brevet er for anseligt til jeg har Mod paa Gennemlæsn. Find selv ud af Fejltagelserne.

OMTALTE VÆRKER

Tre eller fire små billeder af fuglekonger og en rødirisk malet af Johannes Larsen, da han var 14-16 år. Billederne ejedes af Johanne og Adolph Larsen. Johannes Larsen havde foræret sin bror, Adolph, disse værker, og Johanne havde fået dem indrammet.

Lindemann

20-12-1947.

Kære lille Lis!

Har du mig saa igen til det rigtige julebrev; nu a
det Aften, jeg har ikke travlt med noget og her er
Fred og Tilfredshed; Peter er taget til Odense, Edel og det
lille Snakkehornet til Esna gaar til Munketo an-
et Gjeblik; naar Esna er her i Stuen er hun meget
skilfardig, siger ikke ret meget, men naar hun er
i Stakket har Edel gaar den lille Kneover rap-
brødt - bogstavelig talt; jeg har sagt til Edel, at det
var næsten uindhaeldeligt at høre paa, her er jo
saa lydt, men hun kommer hende aldrig;
Kvor findes der et Paradis uden Stangen?

Jeg er saa markværdig fremmødt; vi er al Ting i
Aar, det skyldes naturligvis den gode Hjælp fra Edel
jeg kan godt sidde og smaaadrine lidt uden at det
gør noget og til de sidste Dage, Mandag og Tirsdag
er der ikke meget at gøre. Vi har ellers i Aar haft
Smørkager for Grete, hun har Børn nok med
alt sit, naar hun har de to Børn at passe med
at den Vask; de Børn skinner ogsaa altid af Ren-
het. Vi har haft Vanillekranse, Julekager, Kakao-
brune Kager og 12 Læggekagebunde til hende; Vi
selv skulde have 6 Bunde, saa Edel havde i For-
midags 18 Bunde, og da der kun kan staa een
Kageform at Gangen, kan du forstaa, at det var

880654

et helt anseeligt job. Du skal have Barnedåb
dermed i Morgen, Bibbe skal have den lille hen-
rivende Dreng og Lauritz skal have Fædder; j
tager ikke mit i Kirke, maa være lidt forsigtig
mte til julen, men haaber, at Lauritz vil kære
haan at og tage mig med derned eft. Gudstjenesten
j er ikke begyndt at gaa ut endnu. Du skal
kun være Kaffebord, det er saa fornuftigt af den
at de ikke laver stor Grisning.

Hvor det dog er vidunderligt, lille Ello, at du har
faaet din Arbejdslyst og -evne tilbage igen, for det
er jo Tegn paa, at Fysikken er kommen i Orden
igen; hvem kender ikke den rakornne Ugidelighed
naar man har været fysisk nedbrudt; men ikke
Andens Grundlag er Fysikken - ja naturligt vis kuns
til en vis Grad. Det er dog sjæld, at du paa dine
gamle - j mener ældre - Dage er bleven billedende
Kunstner, det er forbløffende med dine to
Børnebøger. Og Tilbedynde mit Kakkeldøren, der
var sikkert haaret tiltrængt og skal nok hjælpe
Axel godt. Og Stolen - ja man kan jo ikke paa bæk
i Pose og i Sak, og den Skal, han fik af Charles, den
du staaer mit Liden af Prinsboret, er da egentl.
behagelig at sidde i, j vil den da den Sommer,
j var hos jer, dette mit at du ikke bruger nærmere

2.

værdig mere Brændsel paa denne Maas, skal
nok passe; det forehaalt, jeg til Frø Thorsen, naar
hjem, da de haest her os i Kæbyhus, kørte fyret
i den ene Skakkelovn, som saa skulde opvarme
Købstuen; jeg sagde altså, der bruges ikke mere
Brændsel, og Varmen bliver meget behageligere.
Det var ikke, lille Mio, hvor det glæde mig, og hvor
jeg sagde det i din Glæde over, at Axel bedres, det
er rigtig nok vidunderligt, og hvor mærkeligt, at
Axel har den Bankvirkenskab i Kædet; jeg har
også selv Tiden sagt- eller skrevet- at den ganske
sikkert kunde blive Arbejde for ham og et eller
andet, naar han haest op med Frihansen.

Det skriver som Øllekræft i dit Brev: "Hvor prægt-
fuldt, at Lauritz vil hente os i Nyborg, og at vi
skal hjem til dem først," jeg var ikke rigtig, hvad
du mener med det; naar du og jeg kommer til
Nyborg er vi jo, hvor vi skal være; jeg skrev vist blot
at Lauritz (en af de Dage, vi er i Nyborg) vil komme
og efter os saa vi kan besøge dem i Borsen.

Kædet er, eft. Lauritz' Raad funden, det ligger
net Stranden lige ved Skoven. Man har os vist først
se, om det bliver til noget, der er jo Løve til.

Følgelig skal, Lige vi Besøg af en ung, meget til-
talende Maler fra Odense, Georg Poulsen, han har

680654
x til en Udstilling i Odense i Anf. af hans 80 Aars Færelse
d. 27-12.

om at laane nogle af vore das-Billeder; han
fik 4; bl. a. de smaa Fuglebilleder som han maalt
til Agneren, da han kun var 14-16 Aar; j. laant
ladet dem indramme, det endoven paa det anden
-saadan, i Fuglekonger og en Rødirisk; det er
det allerførste i Kataloget, som er ordnet
efter Aarsal, d. 1881 - dog med Spigsmus
lygn, for j. mener at vide, at han var 16 Aar, da
han laant dem. Maure fik Indbydelse til Udstel-
lingens Aabning i Dag; han og Peter var derude,
og de havde mødt sig godt, das Puf og, Eric var der
das havde været saa levende og god og virket
-regent, tror j. Maure sagde! Tænk, at han
sager int til Magisterens Begravelse, git vi dog
maa faa lidt mildt Vejr, j. synes, det er lidt
lelsindigt - paa denne Aarsal, de vilde se at
komme hjem samme Dag. j. haaber, Maure
vil tage derover ogsaa, men det ikk bestemt.
Agneren, Maure og j. er borte til Middagen
paa Lars. Færelsedag i Dag om 8 Aar; Maure er
bleven udvalgt, fordi han og das er saa særlig
god Venner, der er allit en uunaadelig Maure
Snak imellem dem, naar de er sammen,
ellers hverken Ting, Bibbe, Hennin, Bror og Larsen.
det vilde jo være at gribe for vidt an sig, da jo

3.

deres respektive Mand og Kone saa ogsaa
skulde smil. Jeg baade glæder mig og ikke
glæder mig. Man er ikke rigtig i Humør til en
stor Fest, naar man er saa opfyldt af Sorg over
lillebugge - baade det bare inde i det Var Maaned
senere. Vi skal spise i Værkstedet, hvad vi ogsaa
gjorde, da de havde Fest for Ric, da hüm fyldte
40, skönt det var d. 5te Juni, for j saa det
skal efter, fordi j sat lige ned i Røen, der gik ustad-
selig, naar de opvartende skulde ud og ind;
det havde j lidt bekymret - fortæll Maane, og
sank i Dag sagde han til Puf, hvem han jo traf
i Odense, om de ikke vilde sætte mig, saa j ikke
fik Træk fra Røen. Ved du, hvad j skal iføres
det Selskab: den brüm ildne Kjole, som du
sendte mig i Fjer. naar j dog har fortælt dig, at
den er bleven saa smuk? den er en Begejstring,
over hele Linien de Var Gang j har haft den paa
den har den lille Syerske oppe fra Strandegaden
rigtig nok haft Held med. Jeg har nok en sort
Sikkekjole, men dels er den gammeldags og dels
vi j ikke lige saa tynd en Kjole paa. du synes
vist, j er bleven mere usorgsamt med mit velbr,
men Gang paa Gang har j i dette Øjeblik haft
dungetandelse for nemme, og i Byg og Ry

BB0654

med Stik og haast der høres til, som da j
virkelig fik det. for et Par Aar siden, saa
j synes, det er kun min forbandede Plikt at
passer lidt paa. Fejlen er virkelig min egen,
idell j har fortænt at haade mig lidt med at gaa
Tiere hver Dag, men det er nu ikke altid så nemt.

Men j har fortælt mig, at vi er flygtet ned i Spise-
skuen for i Vindue; Suen var ikke til at varme
op med Tørv; det bliver et stort Læs i juleen, men
det man kars; Haveskuen er lettere af fjerne op for
et Par enkelte Dage, der skulde alligevel Ild for
Maries Skjed - altsaa lidt Varme ind i Gask-
kammeret, der hvor du laa. Vi tager saa juletræet
i Haveskuen og siges med det, som det kan blive.

Nu kan j ikke mere i Aften, maaske kan j
skrive lidt mere i Morgen el. paa Mandag,
saa kan j fortælle lidt om Barne daalen

Søndag Aften Saa kommer vi til Afslutningen!

Klokkeren blev lidt mange, Afteneren er graet med
et pudsigt job: Edel havde købt en Dukk (14 Kr.)
for Agt. og mig til Lise, og Edel havde som sin Andel
i Gaven strikket Brændtøj til den, Bubber med Pelen
over Strikkobliet, veldig smart, men da vi mange
ledt en Ake at lagge ham i, fik j den Ide at lave
en Flags Vugge, forrest som et gammeldags Dejg-
træ af Pap; endestykkerne af saa af Pap

4.

smide Edel paa, mens j' boet paa den. saa
skistred i den over mit et blomstrende jule-
indpakningspapir, og den lide noget saa elegant,
han ligger helt som i en Moses-Kurv. Men
Tid tog det min Sandten. Vi tænke, at disse
bliver salig.

Barnedaaben gik saa godt, de var lidt mere
af Kirkegangen, for vores lille, der blev døbt
Erik Warberg Larsen, og saa et andet lille
Barn, havde begge været af deres smaa
sungenes fulde Kraft - hele Tiden! Præsten
havde været kendt, enervet. Sammen og
Bibbe kirkle saa net med Brengen og Elie, som
havde "taget Huen af" og kom saa og efter os.
Da vi kom derud saa Lillebror stadig og brølede,
j' fik ham op og vasket ham, det lyde lidt,
men stadig kom der smaa Hulke - nej den
Kirkefærd havde været for meget for Lillebrors
spæde Nerver. Saa kom Tine og Grete, og der faldt
Ro over os net et festligt Kaffebrød med 24 Kage
Wienerbrød, Sandkage og alle mine Smakkeger.
De havde en Flaske Vin, som vi røt og drak
Skaller i, Agaven og j' havde 50 berette med
sildem i Daalsgave, vi giver jo ikke hinanden
julegaver i Aar, derfor kæde vi det Daalsgave,
af mig fik han desuden en Sparekasse og 10 Kr.
Det er saa morsomt at se, saa glad Bibbe er

BB0654

ved Lauritz, men j' tror nok, hun er lidt
overvældet af Arhøjdel, fordi der er saa meget
Selskabelighed; hun kan saa daarl' døje al den
Selskabelighed. De bliver en Mængde pæle afben,
helt Personalt fra Bølggaard, der ved, hans første
Kone, Fædogaard, som Lauritz, stadig ejes sam-
men med Sigerinden og hendes Mand; den
skal for Resten sælges nu. - Jeg tror nok, Bibbe
glæder sig, som et Barn til at naa en Nytaa.

Maa det ikke gaa dig som mig, at naa
vi gaa og passer til jul, har man stadig Øst-
bæns julene i Tankerne, hvor var de julefor-
bereder festlige, ja næsten hellige staa de nu
i ens Erindring.

Oh saa vil da tilbidsl ønske dig, at Arvel en
glædelig jul sammen med jeres lille Nillebarn
vil du lille Janna. Oh saa mange Gange
for mig og ønske dem alt godt for jul og Nytaa.
De kæreste Hilser, lille Vilis, fra din
punge.

Brævet er for sendt
til at j' har Mod
paa Genmænde.
Jind selv ud af Fejstageren.